

WALD ORLD

PRÁCE NAŠICH ŽÁKŮ

EPOCHA BIOLOGIE 11L

ÚVAHY O VÁNOCÍCH

RESTAUROVÁNÍ VE 12T

REPORTÁŽ

S MORDEM K SOUSEDŮM

NAVŠTÍVILI JSME

TEREZÍN

JAK SE TVOŘÍ

UMĚLECKÝ TÝDEN 12L

UDÁLO SE

SMRŠT NĚMČINY

MATURITNÍ PLES 13L



WALDORLD

Vnější či vnitřní zpuchřelost?

*Světe, světlem požehnán,
ty bezduchých jsi hrob,
jenž rozlívají temnot džbán,
který pln je stinutvorných dob.*

*Světlo, jenž ukáže Vám, co jest za závojem noci,
bez víry vrháte do temných vod.
Opiti jste sebou, svou mocí,
polykáte hrůzných podob.*

*Vlastním jedem zalknět se,
upadáte do prostor nicotných,
kdež svit cosi nese,
hled'te záře příchozích!*

*Prastaré bytosti promluví, blíží se
„až smrt přejde a vstane v život, navrať se.
V srdci svém dohořívající plamen rozdmýchej,
lidu s námi požehnej!*

*Přemožte moře jenž Vás topí,
vzdalte se od krajin, které Vás dusí.
Ohlednuvši s Bohem dejte,
na růžemi provázenou cestu se vydejte!“*

Toť býti Vaší záchranou!

Adam Františák, 11G

REPORTÁŽ

8–13 S mordem k sousedům ▼



UDÁLO SE

8–9 Smršť němčiny

20 Maturitní ples 13L

NAVŠTÍVILI JSME

15–17 Terezín

PRÁCE NAŠICH ŽÁKŮ

4 Epoque Biologie v 11L ▼



5–7 Úvahy o Vánocích

18–19 Restaurování ve 12T ▼



JAK SE TVOŘÍ

14 Umělecký týden 12L



V prosinci nám začala epocha biologie s paní učitelkou Zuzanou Machkovou. První týden jsme se věnovali embryologii. Pracovali jsme s hlínou a spoustu jsme toho vymodelovali. Od spermie, přes několik fází vajíčka, až po samotný plod (malé miminko).

Po Vánocích jsme se všichni s radostí a s chutí do nového roku, vrátili do školy.

Věnovali jsme se vývoji více dopodrobna a zajímali se o to, co se děje v určitých těhotenských měsících. Také jsme se zajímali o pohlavní orgány a naučili se spoustu latinských pojmů. Tento týden jsme zakončili porodem a jeho dobami.

Třetí a za mě nejnabitější týden byl věnován genetice, kdy jsme si všichni donesli foto sebe a svých rodičů a porovná-



vali společné znaky. Dále jsme se věnovali buňkám a jejich cyklu a dělení.

Poslední týden jsme se zajímali o dědičnost a křížení. Učili se Mendlovy zá-



kony a počítali s nimi spojené příklady monohybridismu. Dále jsme měli probrat historii biologie, což už jsme ale nestihli.

Celou epochu jsme zakončili na měsíční slavnosti komediální scénkou na téma láska a porod.

Lucie Lukášková

foto: Zuzana Machková



V posledních hodinách českého jazyka roku 2023 jsme zavazovali a naši učni napsali několik pěkných úvah. Téma bylo široké a každý se mohl podívat na tento čas z jiné perspektivy: dárky, tradice, rodina, narození Ježíše Krista...

I vy se teď můžete vrátit v čase a zavzpomínat si s námi. Jakéže to byly ty letošní Vánoce?

Lenka Marková, učitelka ČJ

Obrazového zpracování úvah se chopili grafici z desáté třídy v rámci odborného výcviku.

Doba vánoční

Už se začátkem podzimu se celá společnost začíná připravovat na Vánoce. Samozřejmě že je tomu tak, je to nejkouzelnější část roku, kdy se všichni v míru setkáváme a užijeme si klidné dny. Ale když se zamyslíme, kdy naposledy Vánoce takové byly? Jsou stále klidné, nebo jsou obdobím stresu a utrácení?

Vraťme se na začátek – v minulosti Vánoce znamenaly hlavně narození Ježíše. Pro mnoho lidí tento význam mají do teď, ale většinou i ti se nejvíce zabývají modernějšími „tradicemi“.

V zimě měli všichni již sklizeno, měli připravené dříví, a tak byl čas chodit do kostela, trávit čas s rodinou a nechat si momenty pro sebe či právě pro Ježíše Krista. Ale teď je v této době naopak nejvíce práce – různé akce, vánoční koncerty, pečení cukroví, uklízení a hlavně nakupování dárků.

A co v dětství? Když jsme byli malí, všechno vypadalo magicky – světla, svíčky, dárky pod stromečkem, zlaté prasátko a šťastné okamžiky s rodinou. Psaní Ježíškovi, který všechny dárky sehnal za nás a další tradice působily tak krásně, že jsme se opravdu náramně těšili. Ale teď, když všechno zařizujeme my nebo rodiče, už kouzlo Vánoc mizí. Také jsme jich zažili tolik, že to vlastně není nic nového nebo vzrušujícího.

Co ale zůstává je Štědrý večer, kdy se všichni sejdou, v klidu navečeří, povídají si a otevírají dárky – radují se z radosti druhých. Ať už je příprava jakkoliv těžká, řekla bych, že za tu chvíli míru a klidu nám to stojí.

text a grafika: Anežka Dvořáková, 10U



Vánoce na Ukrajině

Vánoce na Ukrajině mají zvláštní kouzlo spojené s bohatou historií a tradičními zvyky. Představte si, jak se na Ukrajině rodiny scházejí kolem vánočního stolu, který je bohatě prostřený tradičními pokrmy. Vzduchem se nese vůně boršče, perníku a kutjí, což jsou typicky ukrajinské dobroty.

Navzdory historickým a politickým výzvám, kterým země čelí, vánoční doba slouží jako příležitost pro rodiny a komunity, aby společně sdílely radost a pohodu. Možná se zde můžeme zamyslet nad tím, jak tradiční ukrajinské vánoční zvyky posilují pouta mezi lidmi a přinášejí do jejich života radost a naději.

Ať už se nacházíme kdekoli na světě, vánoční období nám připomíná sílu tradice a schopnost spojit lidi v duchu lásky a společenství.

text: Mykola Hafiak, 12U

grafika: Eliška Mezerová, Ondřej Nemčok



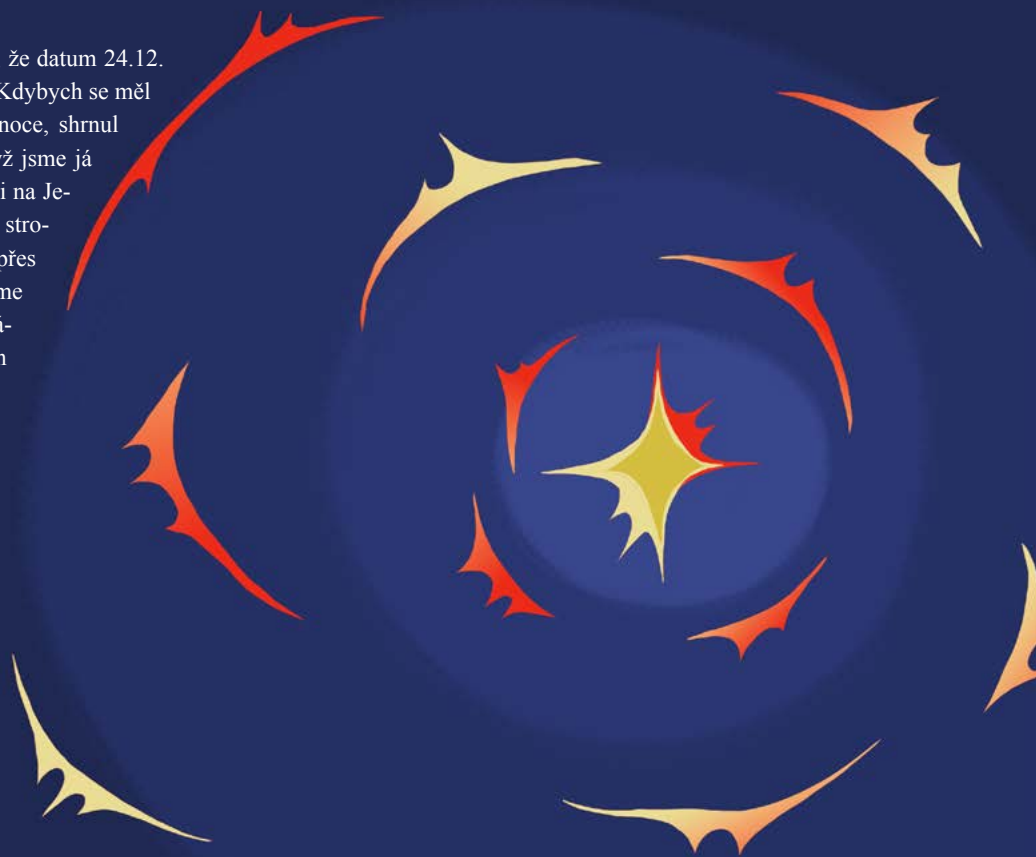
Vánoce

Když nad tím tak přemýšlím, dalo by se říct, že datum 24.12. v naší rodině nemá takovou váhu jako jinde. Kdybych se měl zamyslet nad tím, co pro mě znamenají Vánoce, shrnul bych to do jednoho slova. Překvapení. I když jsme já a moje sestry dost velcí na to, abychom věřili na Ježíška, stále máme rádi překvapení. Dárky a stromček se každoročně objevují z čista jasna přes noc. Maminka se nás nikdy neptá, co chceme nebo co bychom si přáli ani nám nedává k Vánocům peníze, jako je tomu ve spoustě dalších rodin. Ale i přesto,

vždy jako zázrakem dostaneme to, co si přejeme. Nikdy jsme se nebavili o tom, že by Ježíšek neexistoval a necháváme si kouzlo překvapení klidně i dva týdny. Několik dní po sobě se záhadně objevují dárky, nehledě na datum. A to mě moc baví. Mám rád tu pohádkovou atmosféru a asi bych ani nechtěl, aby bylo něco jinak. Mám naše Vánoce rád.

Text: učen 10U

Grafika: Josefina Koldová, 10U



Vánoce



Co jsou to Vánoce? Vánoce jsou svátek pro oslavení narození Ježíše Krista v prosinci. Toto období pro některé lidi začíná již na konci listopadu, kdy se zdobí města pro navození té správné vánoční atmosféry.

Já osobně toto období vnímám jako odpočinek od školy. Díky tomu mám více času na své zájmy a na sebe samotného. Také si myslím, že díky tomuto svátku, rodiny tráví více času spolu a snaží se ukázat více než jindy, jak jim na ostatních záležitích. Některá tvrdší srdce mohou dokonce díky této atmosféře povolit a ukázat tak své skryté emoce. I přesto mají Vánoce i své mýnasy.

Zprvè přejídání. Každý neodolá přeci bramborovému salátu s řízkou a nějakému cukroví. Já osobně s tím problém neměl a myslím, že záleží na jedinci. Za druhé zima. Nevím, jak vy ale já zimu snáším špatně. Rychle zmrznu i přes teplé oblečení. Na druhou stranu dobře chápu, že zima je pro přírodu a regeneraci země potřebná.

Když to vše shrnu dohromady, tak nevím, zda jsou Vánoce jen dobré či špatné. Podle mě záleží čistě na každém. Proto jsem se rozhodl to ukončit remízou.

text: Matěj Lázníčka, 12U

grafika: Linda Vaverková, 10U



Co Dělat

Jsou Vánoce, venku je zima, fouká, sněží, prší a sluníčko vyleze jen občas. Co ale dělat, když trávený čas venku je spíš nepříjemný než požitek.

V dnešní době to spousta lidí ani nevnímá, ale čas který mohli trávit venku pár měsíců zpátky, stejně zabili koukáním do obdélníkových obrazovek.

Tak co dělat? Trávit čas s rodinou? Vyprávět si příběhy, co se nám staly přes rok? To zní fajn i tak to pro ně není dost. Radši celé dny sám v pokoji s obrazovkou, než dělat s mámou cukroví nebo sekat s tátou dřevo. Ne nic se jim nechce. Vyžene je jen hlad, žízeň, chuť nebo potřeba na záchod.

Co na to otec s matkou, když jejich synové a dcery tráví čas s něčím, co jim oni sami darovali. A oni se můžou obléct a všichni jít stavět sněhuláka, ale zpravidla není dost energie, obdélníkové světlo vysálo kouzlo z nich. Cokoliv kromě toho je moc namáhavý. Receptory nezna- jí už nic jiného než ten nejlevnější dopamin.

Co když to i rodiče pohltní, co mají dělat oni, když jejich nejmi- lovanější na ně nemají čas. Můžou vzít mobil a celý den koukat. Ale kdo uvaří? Kdo poseká dřevo? Kdo udělá vánoční atmosféru, když každému bude stačit jenom koukat.

text: Richard Přílučík, 12U

grafika: Vít Štíbor, 10U



SMRŠT NĚMČINY ZASÁHLA WALDORFSKOU ŠKOLU V PŘÍBRAMI

Návštěva ze švýcarské školy z Birsecku, Hospitační stáž vyučující němčiny ve Vilshofenu, Exkurze do Berlína, Odborná praxe v Německu, projekt **Deutsch Plus** od Goethe-Institutu – to je skromný výčet akcí a aktivit spojených s výukou německého jazyka na Waldorfské škole Příbram v roce 2023.

Na Waldorfské škole Příbram hraje německý jazyk důležitou roli, naši žáci se s řečí našich sousedů seznamují již od první třídy základní školy,




na středním stupni na lyceu je němčina v nabídce druhých cizích jazyků a učni oboru kovář, truhlář i grafik ji mají dokonce jako jediný cizí jazyk. Škola má aktuálně 5 učitelů německého jazyka, kteří se snaží všemožnými způsoby propagovat tento cizí jazyk a motivovat své žáky pro jeho učení se a samostudium.

V loňském květnu nás navštívila partnerská škola ze švýcarského Birsecku se svým operním programem *Zauberflöte* (Kouzelná flétna), akce se velmi vydařila a zapojili se do ní naši žáci tehdejší 11. třídy. V letošním školním roce bychom rádi uspořádali opačnou návštěvu, na plánování se podílí kolegyně muzikantka paní Sarah Jedličková.

Na začátku roku 2023 jsme se také poprvé setkali s našimi německými partnery z odborné školy ve Vilshofenu an der Donau (okres Pasov) a dojednali první stáž na podzim roku 2023. V létě za podpory MŠMT a Bavorského ministerstva absolvovala vyučující německého jazyka Iva Břendová čtrnáctidenní hospitační stáž na této škole, což se ukázalo jako velká výhoda pro nadcházející praxi učňů v měsíci listopadu. V listopadu vyjelo šest učňů 12. ročníku na odbornou praxi do Němec-

REPORTÁŽ

ZÁKLADNÍ PŘEHLED

Partnerské organizace:

Waldorfská škola Příbram

– mateřská škola, základní škola a střední škola (Středočeský kraj)

Freie Waldorfschule Würzburg (Bavarsko)

První kontakt:
07. 07. 2023

Koordinátorky spolupráce:

Iva Břendová (CZ)
a Katharina Bechtolsheim (D)

Pilotní projekt:

Školní cesta – s divadlem za sousedy

Účastníci:

12. třída lycea – celkem 22 osob

Doprovodné osoby:

Stephanie Kumpers (třídní učitelka),
Thorsten Hahn (divadelní pedagog),
Joachim Brohm (učitel angličtiny a dějepisu)

Divadelní hra:

Vražda v Orientexpressu

Finančně podpořeno:

Česko-německý fond budoucnosti,
program *Začínáme*



Z PROGRAMU

středa 07. 02. 2024

- příjezd německé skupiny do Příbrami ve 20:46
- ubytování v rodinách a částečně ve škole

čtvrtek 08. 02. 2024

- divadelní představení pro žáky příbramských škol (10:15 a 12:15)
- Jazyková animace pro všechny – seznamovací program pro německé a české žáky 12. třídy (realizace – Koordináční centrum česko-německých výměn mládeže Tandem, jazykové animátorky Simona Pöder Innerhofer a Kristýna Bulvasová)

pátek 09.02.2024

- dobrodružství v Hornickém muzeu Příbram
- společná výuka – výtvarná výchova s 11L a dramatická výchova s 12L
- komentovaná prohlídka Svaté hory – pro zájemce
- večere ve Zlatém soudku – vyhodnocení a rozloučení

sobota 10. 02. 2024

- odjezd v dopoledních hodinách z Příbrami
- Praha – návštěva hlavního města, nákupy

S MORDEM K SOUSEDŮM

Na cestě bájemi opředeného *Orientexpressu* se stala brutální vražda. Kriminální příběh od autorky Agathy Christie v čele se slovným detektivem Herculem Poirotem pobavil v Příbrami žáky středních škol. Tento ojedinělý projekt se uskutečnil v rámci nově vznikající spolupráce waldorfských škol z Příbrami a Würzburgu, za finanční podpory Česko-německého fondu budoucnosti.

Během podzimu školního roku 2023/2024 se rozjela intenzivní komunikace mezi Waldorfskou školou Příbram a Freie Waldorfschule Würzburg o možnostech bu-

Česko-německý
fond budoucnostiDeutsch-Tschechischer
Zukunftsfonds

šenost a doufáme, že se nám podaří spolupráci vybudovat i pro další ročníky.

Na základní škole naplánovala kolegyně Veronika Skaličková několikadenní exkurzi pro žáky devátého ročníku, tematicky byla exkurze zaměřena na druhou světovou válku a studenou válku. A protože zbylo pár volných míst v autobuse, tak je doobsadili žáci lycea z 11. a 13. třídy. I tato akce měla velký ohlas, žáci se dozvěděli spoustu nových věcí a zažili si Berlín. Berlín je kosmopolitní metropolí s řadou architektonických skvostů, ale i město s pohnutou historií.

A v neposlední řadě jsme se ještě zapojili i do projektu Deutsch Plus, který vyhlásil Goethe-Institut a má za úkol podpořit školy ve výuce německého jazyka. Na začátku listopadu

se uskutečnila Úvodní konference a již během podzimu se kolegové němčináři mohli zúčastnit několika webinářů, čekají nás také různé soutěže pro učitele i žáky a před pár dní jsme se dočkali balíčku s materiály pro výuku, takže budeme mít s žáky co číst.

Němčina u nás na škole opravdu žije a máme radost, že roste počet zájemců o tento jazyk a že jsme schopni naše žáky motivovat a posouvat je. Na závěr bych jen dodala, že i rok 2024 nezůstane pozadu, protože už běží přípravy na návštěvu z Waldorfské školy Würzburg (Bavorsko) a probíhá zde i intenzivní komunikace o dalších společných projektech. A vypadá to, že se v brzké době dočkáme i spolupráce s Waldorfskou školou z Chemnitz. Máme se na co těšit.

Iva Břendová

ka za podpory Koordinačního centra česko-německých výměn mládeže Tandem a Česko-německého fondu budoucnosti. Žáci se během pobytu seznámili s místním systémem odborné výuky, zkusili si práci na moderních strojích, kterými škola ve Vilshofenu disponuje, a vyzkoušeli si život v cizí zemi a především byli nuceni komunikovat a dorozumět se v cizím jazyce. Byla to pro všechny nová vzrušující zku-



doucí spolupráce. Obě koordinátorky se potkaly online a slovo dalo slovo a byl tu nápad na první pilotní návštěvu v Příbrami, s níž obě strany souhlasily. Bylo tedy už jen třeba stanovit termín, sestavit program a podat žádost na Fond budoucnosti. To vše se zvládlo na přelomu prosince a ledna. A pak už se mohly rozjet samotné přípravy.

V Příbrami bylo nutné zajistit ubytování, stravování, prostory, domluvit prohlídky a pozvat příbramské školy na představení. Na tom se podílela Iva Břendová ve spolupráci s panem ředitelem Robertem Žákem a Jitkou Zemánkovou. Protože jsme chtěli setkání našich žáků co nejintenzivnější, rozhodli jsme se najít ubytování v rodinách. To se z části povedlo, za což jsme velmi rádi a děkujeme všem zapojeným rodinám za jejich významný podíl při budování tohoto nového partnerství škol. Němečtí hosté se u nás cítili velmi dobře a chválili si vlnidné a přátelské přijetí. Žáci, kteří zůstali ve škole, byli opečováváni našim kolegou Petrem Tomečkem.

Přípravy na pobyt se na německé straně ujal třídní učitelka 12. třídy Stephanie Kumpers a jejím úkolem bylo vykomunikovat vše s žáky, jejich rodinami, zajistit jízdenky a pře-





SPOLUPRÁCE WALDORFSKÝCH ŠKOL

Příbram - Würzburg



Termín: 07.-10.02.2024
Místo: WŠ Příbram

ŠKOLNÍ CESTA - S DIVADLEM ZA SOUSEDY

Návštěva žáků 12. ročníku lycea z Würzburku

Na konci roku 2023 se nám podařilo domluvit spolupráci s Waldorfskou školou ve Würzburku a první projekt už nám klepe na dveře. Ve dnech 07.-10.02.2024 budeme hostit skupinu z této partnerské školy, za účelem seznámení se a s uvedením hry "Vražda v Orient expresu" v podání 12L z Německa. Do společných aktivit se zapojí velkou měrou 12. třída Lycea, obě třídy čekají seznamovací aktivity a společná umělecká tvorba v rámci výuky. V následujících týdnech a měsících se budeme plánovat možnosti další spolupráce a určitě nás bude čekat brzká cesta do Würzburku. Budeme Vás průběžně informovat.



Iva Břendová

Plánovaný program

08.02.2024	divadelní představení jazyková animace
09.02.2024	Hornické muzeum Svatá hora umělecké aktivity - výuka
10.02.2024	Praha




dávat informace kolegyni na české straně. Skupinu doprovodil divadelní pedagog Thorsten Hahn a kolega Joachim Brohm. Skupina vyrazila vlakem z Würzburgu dne 07. 02. 2024 a ve večerních hodinách dorazila do Příbrami, kde je přivítalo sněžení a naše hostitelské rodiny.

Protože se jednalo o relativně krátkou návštěvu, byl program nabitý k prasknutí. Čtvrtek byl vyhrazen pro divadelní představení, takže ráno proběhla rychlá příprava jeviště a generální zkouška. A po desáté hodině se již hrnuli první diváci do hlediště. Kromě našich žáků jsme v hledišti mohli přivítat i žáky z Gymnázia Příbram a z ISS HPOS Příbram, z čehož jsme měli obrovskou radost. Následovalo první představení v hereckém obsazení první skupiny. Představení bylo celé v němčině, takže pro mladé diváky z Česka to byla výzva. Pro mnohé možná i první opravdový kontakt s rodilými mluvčí. Po hodině a půl došlo ke střídání hereckých rolí a rozehrálo se druhé představení pro nové publikum. Tentokrát byl zážitek ještě intenzivnější, protože nový detektiv Poirot byl ještě opravdovější než ten předchozí. Diváci byli nadšení, obdivovali se hereckým výkonům svých vrstevníků a vyzdvihovali francouzský akcent řečníků.

Seznamovací aktivity

Po obědové pauze naše hosty a jejich protějšky z Příbrami čekal tříhodinový seznamovací blok s jazykovými prvky, který si pro nás připravily jazykové animátorky Tandemu. Účastníci si hravou formou procvičili pozdravy a seznamovací fráze v jazyce sousedů, dostali prostor pro společnou koo-



peraci na stavbě ze špaget a marshmallow, formou speed dating se o sobě navzájem dozvěděli spoustu zajímavých věcí a vytvořilo

se vzájemné pouto. Večer už pak probíhal ve vlastní režii žáků, v řadě případů dopadl nad očekávání.





pinu do Prahy, pomohla jim s orientací po městě a doprovodila své německé kolegy po nejvýznamnějších pražských památkách. Vše včetně počasí se vydařilo nad očekávání a všichni se mohli spokojeně rozjet do svých domovů.

V rámci společného vyhodnocení, zaznívala z úst německých partnerů slova chvály, pobyt byl pro ně velmi podnětný, odjížděli domů plni dojmů. Bylo to zkrátka krátká, ale velmi intenzivní návštěva. A doufáme a věříme, že se opět brzy setkáme, jsme totiž srdečně sváni na reciproční návštěvu do Würzburgu. Jdeme se tedy vrhnout na další plánování.

Ponaučení pro příště...

V pátek si naši hosté z Německa prohlédli Hornické muzeum a zapojili se do výuky našich žáků. Vyzkoušeli si kreativní seznamovací aktivity u paní učitelky Málkové a ponořili se do rytmu eurytmie v dramatické výchově u paní učitelky Janebové. Odpoledne zájemci navštívili Svatou horu, kde nás provedla kolegyně Lenka Marková. I tento poslední den se skvěle vydařil, i když už byl znát značná únava všech zúčastněných. A pro nás z toho plyne ponaučení, že do příštího projektu je potřeba naplánovat větší pauzy mezi jednotlivými programovými body.

Večer vyvrcholil večeří v restauraci, kde jsme skupině za vše poděkovali, předali jim drobné upomínkové předměty a zhodnotili program setkání. V sobota 10.02.2024 se skupina z Německa vydala na cestu domů a cestou se zdržela návštěvou našeho hlavního města. Paní Břendová doprovodila sku-



A JAK SETKÁNÍ S NĚMECKÝMI VRSTEVNÍKY VNÍMALI NAŠI ŽÁCI?

PŘEDSTAVENÍ

“Když jsem přišel do tělocvičny, tak na první pohled vypadala jinak. Na pravé straně se objevily sedačky, na levé straně obrovská černá opona, která zakrývala celé jeviště. Všichni si sedli, setmělo se, zhasla světla a ozářilo se jen místo uprostřed opony, kam nacupital stařík s berlí a začal německy. Znělo to, jako kdyby polemizoval či recitoval báseň. Když skončil, utekl za oponu.” *Jaroslav, 11L*

“Ve čtvrtek jsem měla jedinečnou možnost podívat se na divadelní ztvárnění Vraždy v Ori-



entexpressu. Představení nám přijeli zahrát přátelé z Německa. Do divadla byli očividně zapálení, a tak jsem si to i přes jazykovou bariéru velmi užila. Obzvláště se mi líbil herecký výkon chlapce, co ztvárnil Hercula Poirota. (...) Úžasné herecké výkony skvěle doplňovaly propracované kulisy.” *Růža, 11L*

“Vystoupení bylo skvěle propracované. Vytvořili téměř dokonalé kulisy, měli krásné kostýmy a díky jejich rodnému jazyku zněla francouzská slova skoro autenticky. Německý

jazyk dodal představení výraznost slov, a tudíž by i německy nemluvící člověk poznal, co se zrovna odehrává. (...) Nejvíce mě zaujala dívka





zelenými šaty. Nešlo ji na jevišti přehlédnout. Měla velmi pestrý a výrazný hlasový projev, její herecký výkon hodnotím jako nejlepší.”
Karolína Š., 11L

“Jako správní Němci měli při hře důrazné a hlasité hlasy.” *Joel, 11L*

“Mě moc bavilo divadlo i rozhovory s Němci. Všechno bylo zajímavé. Třída z Německa byla veselá a energická.” *Lisa, 12L*

JAZYKOVÁ ANIMACE

“Jazykovou animaci vedly takové dvě paní. Řekly nám, ať se promícháme, tak jsem si stoupla mezi Jamese a Toma. Oba dva byli moc milí, ale James byl o něco víc komunikativní, tak jsem se s ním bavila víc.” *Marina, 11L*

“Znělo to vážně vtipně, když mluvili česky. Já osobně tyhle programy moc nemusím, ale bylo to zajímavé tím, že tam byly různé národnosti.”
Karolína K., 11L

“Návštěvu německých spolužáků jsem si moc užil. První setkání proběhlo u jazykové animace, kde jsem měl příležitost se poznat s více komunikativními jedinci. (...) Bavili jsme se o rozdílech v ekonomice a celkově o společnosti. Bylo pro mě hezké, že jsem se mohl bavit s kluky bez nepříjemných pohledů a hloupých otázek. Celý zážitek mě přesvědčil o tom, více se věnovat studiu němčiny, abych tento komfort v budoucnu mohl zažívat častěji či pořád.”
Michal, 11L

“Byla jsem ráda, že všichni byli velice komunikativní a já se díky tomu naučila nové věci. Bavila mě hra kámen, nůžky, papír, což je v němčině Schnick, schnack, schnuck, jak jsem se dozvěděla. Bylo skvělé si procvičit angličtinu, přiučit se něco německy a najít nové přátele.” *Nela, 12L*

“Němci byli moc milí a do všeho se s nadšením zapojovali.” *Kája, 12L*

“Se všemi, se kterými jsem se bavila, jsem našla společné téma a jsem velice ráda, že seznámení s nimi bylo součástí toho programu.”
Zoša, 12L

VÝTVARKA A EURYTMIE

“Nejprve jsme si stoupli okolo stolu a vzali si takové polystyrenové kuličky obalené v barvě.

A postupně je házeli a kladli si vzájemně otázky, Němci Čechům a Češi Němcům. Mluvili jsme samozřejmě anglicky, jelikož naše němčina není na úplně prezentovatelné úrovni.” *Lucie, 11L*

“První aktivita byla společná pro všechny zúčastněné, zatímco při druhé aktivitě šlo více o individuální navazování vztahů, což jsem velmi ocenila. Vylosovali jsme si čísla a tímto způsobem vznikly dvojice Čechů a Němců. Dívka, se kterou jsem pracovala, se jmenuje Melina. (...) Naším úkolem bylo stoupnout si naproti sobě u stolu, na kterém ležel papír, a snažit se napodobit, co ta druhá nakreslí. Dost jsme se u toho nasmály a nakonec, když nám došly nápady na jednoduché obrázky, jsme psaly slova v našem jazyce a pokoušely se uhadnout, co znamenají.” *Linda, 11L*

“V pátek na výtvarné výchově jsme měli možnost se seznámit s německými studenty. Nervozita ve mně započala ihned, jak jsme utvořili kruh kolem velkého bílého plátna. (...) Vše šlo hladce, takže po pár minutách byl slyšet pronikavý smích všech účastníků. Dále jsme si vylosovali dvojici, se kterou se budeme sbližovat víc. Já dostala krásnou dlouhovlasou brunetku. Způsob, jakým se vyjadřovala a prezentovala, mi byl velmi blízký, není tedy divu, že naše konverzace plynula jako po másle. Nakonec nám bylo líto, že se musíme rozloučit.” *Hana, 11L*

“V pátek měli možnost pozorovat naši hodinu dramaťáku, kde jsme dělali eurytmii, a to si myslím také užili. Bylo to pro nás fajn a doufám, že i pro ně.” *Filip, 12L*

v modrých sametových šatech s krásnými blyštivými šperky.” *Sophie, 11L*

“Při představení měli pěkné zvukové kulisy. Celé divadlo bylo fajn, akorát jim nebylo rozumět, když nemluvíte německy.” *Viktorie, 11L*

“Líbily se mi herecké výkony hlavně detektiva, ale i ostatní postavy byly skvěle ztvárněné. (...) Okouzila mě část, ve které se jednotlivé postavy objevovaly v oknech kulis, a díky skvělé práci osvětlovače tato scéna působila strašidelně.” *Christina, 11L*

“Měli hezké zpracování všech rekvizit a malých, ale podstatných detailů. Herecké výkony byly ohromující, i když se nedaly srovnat s výkony loňské 12. třídy. Nejvýraznější postavou byla malá dívka s blondatými vlasy a světle



foto: Iva Břendová, Stephanie Kümpers, Thorsten Hahn



ZAČÍNÁ SLAVNOSTNÍ PÍSEŇ* A S NÍ I NÁŠ TÝDEN PLNÝ INSPIRACE...

Myšlenky dávat do slov, slova do věty a věty do básně, je disciplína těžká. Anebo zkusit dát nohy do pohybu a pohyby do rytmu je ještě náročnějším úkolem, ale zjednotit to i třeba s hudbou a formou dowwhromady, tomu se říká opravdu výzva. A právě o to a o něco podobného jsme se i my se třídou pokusili. Tomu umění se říká eurytmie. Sjednocuje veškeré části lidské bytosti v jednu.

Umělecký/eurytmický týden byl krásným časem, kdy na sobě mohl člověk zapracovat. Zkusili jsme eurytmii na hudbu i na báseň. Pracovali jsme s hlinou a vytvářeli z ní hlavy. Bylo to náročné a chvílemi se zdálo, že dokonce i nekonečné. Práce bylo hodně a zdálo se, že se úsilí nevrací zpátky. Ale i z tohoto snu jsme se nakonec probudili a po, myslím si, že krásném, vystoupení jsme byli odměněni potleskem a milou zpětnou vazbou. Jak od učitelek, tak i od „lektorek“.

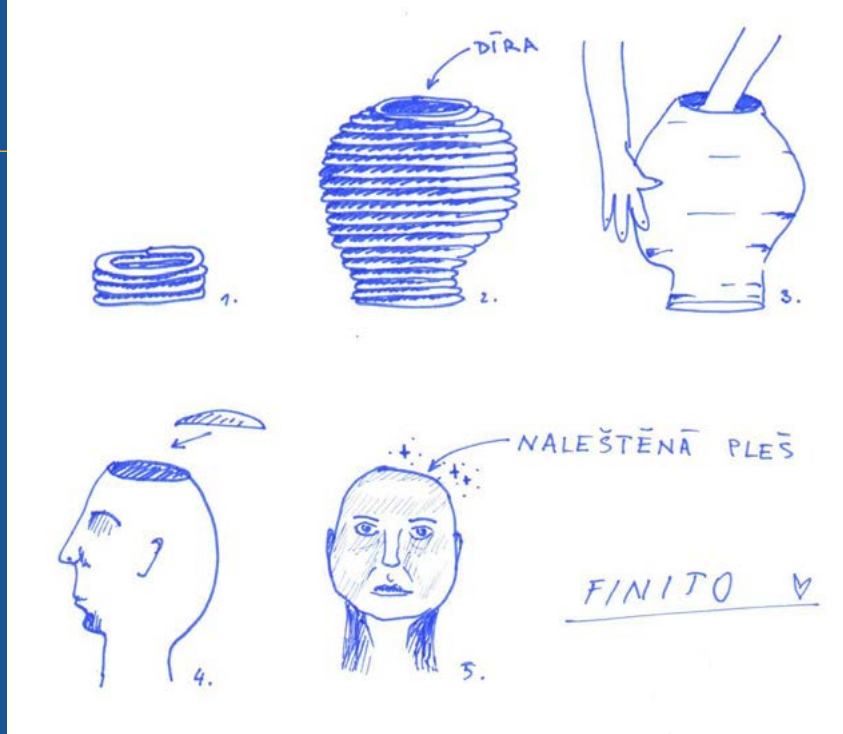
Slavnostní píseň* mi doznívá v uších a vystoupení pomalu končí...

*Barenboim plays Mendelssohn Songs Without Words Op.62 no.3 in E flat Minor - Funeral March**

Miriam Chytilová

HLÍNA

Úkol zněl jasně – vyberte si fotografii obličeje lidské bytosti, kterou se pak



pokusíte napodobit. „To přece nebude tak těžké!“ Domnívali se žáci 12L. V tom se před nimi rozevřela obrovská tabule postupů, pokynů a detailů proporcí. V tom momentě všichni pochopili, že laťka je položená vysoko. Prokřúpali jsme si tedy klouby, protáhli záda a dali se do tvorby, která žádala nejen trpělivost a umělecké citění ale i fyzickou kondici.

Postup výroby hliněné hlavy:

Nejdříve jsme si vyváleli „hady“ které jsme následně spirálovitě pokládali na sebe, aby nám vznikl „komín“ – krk. Během toho jsme museli hlinu hodně umačkávat, aby byl krk pevný a mohl tak udržet tíhu celé hlavy. Hliněné hady jsme pak dále přilepovali na okraje krku, jen trochu rozšiřovali do vnějších stran a zaoblovali. Tím se nám vytvořila kulatá dutina s otvorem na vrcholu – hlava.

Přišla řada na obličejovou část. Načrtli jsme si na ni proporční čáry jako pomůcku kam umístit nos, uši, oči apod. Jednu ruku jsme vložili do dutiny (dírou která nám zůstala na vršku) a vytlačili hlinu ven.

Pomocí druhé ruky, která byla venku, jsme tuto hlinu tvarovali do požadovaného tvaru – nos. Nadočnicové oblouky jsme naopak vtlačili dovnitř. Tímto způsobem jsme dotvarovali všechny potřebné záhyby a prohlubně obličeje vlastní. Třeba tváře, bradu, obočí, konkrétní tvar čela podle pohlaví atd. Uši jsme tvarovali mimo a pak je k hlavě přilepili.

V tomto momentě se naše hrouda hlíny opravdu začala podobat hlavě Homo sapiens sapiens.

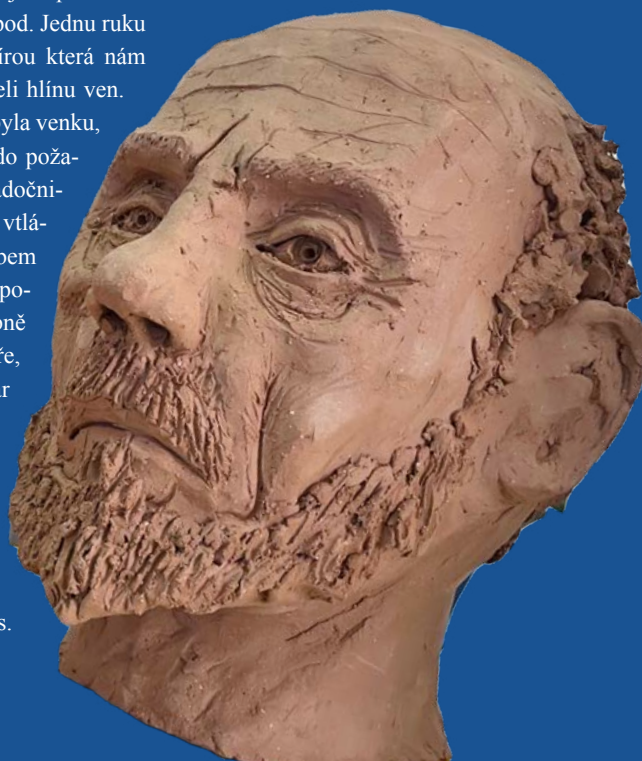
V některých případech teda spíše Homo sapiens neanderthalensis, popřípadě hlavě nějakého mimozemského souseda. Radost jsme z toho ale měli určitě všichni.

Nadešel čas na finální dopilování detailů, jako jsou zornice na bulvách, vrásky, znaménka nebo vlasová pokrývka. Někdo si zvolil cestu bojovníka a pustil se do tvorby copánků či dredů. Jiní zvolili rychlejší variantu - pleš. (Pozor, pozor, naleštit hliněnou pleš ale také není nic jednoduchého).

Naše výsledky jsou nad očekávání uspokojivé, a tak se opět potvrdil umělecký duch naší třídy. Tímto se nám podařilo pokořit další výzvu, kterou přichystal třetírok a nezbyvá už nic, než se modlit, že zvládneme i ty zbývající.

Děkujeme paní učitelce Zuzaně Machkové za příležitost a vedení při modelaci.

Anonymous 12L





Dne 15.ledna se v rámci epochy dějepisu uskutečnil dvou-
denní vzdělávací seminář v Památníku Terezín. Do bývalého
židovského ghetta vyrazili žáci deváté třídy, aby se více do-
zvěděli o zdejší historii během druhé světové války.

Zúčastnili jsme se zajímavých přednášek, prohlídek a zhléd-
li jsme i promítaná vyprávění pamětníků holocaustu. Na-
vštívili jsme Malou pevnost a jen za svitu svíček jsme pro-
zkoumali terezínské podzemí. Silně na nás zapůsobila tíživá
atmosféra zdejších událostí. Všechno, co jsme se dozvěděli,
mě přivedlo k myšlence, že může uběhnout třeba sto let, ale

krutostí páchané za zdmi Terezína tam budou k lidem pro-
mlouvat navždy. Svůj zážitek jsme dostali za úkol umělec-
ky zpracovat v podobě obrazu, básně, povídky nebo zcela
vlastním jiným způsobem. Vznikly tak skutečně nádherné
práce, které můžete vidět vystavené v naší waldorfské škole.
Společně jsme vytvořili hudebně - dramatické pásmo s heb-
rejskými písněmi v doprovodu třídního komorního orches-
tru a představili naše výstupy studentům středního stupně na
školní slavnosti.

Anna Skaličková (žákyně 9.třídy)



První úvodní stránka básně...



Druhá stránka básně...



Třetí stránka básně...

Čtvrtá stránka básně...

Pátá stránka básně...

- ▶ autorka úvodní fotografie: Amélie Kalibánová
- ◀ autorka obrazů s texty: Tereza Skalická
- ▼ autorka obrazu: Nina Janáková



- ▶ autorka obrazu: Tereza Černá
- ▶ autorka básně: Nina Frantová
- ◀ autorka modelu: Anna Skaličková
- ▼ autorka koláže: Ludmila Dýsllová



Jak kapky na oknech padají slzy,
~~Právě~~ Když přijde konec? Já doufám, že brzy
 Každý den vidím vadnout květiny,
 Mízi mi před očima během vteřiny.
 Krasné květiny a poupata;
 Srdce mají čisté jako ze zlata.
 Květiny, které někdo neprávnem ušel,
 Štěstí měl ten co před tím utekl.
 Kdyby jen chápali ty poupata nevinné
 Jejich celé tělo pocházelo z čisté lásky v rodině.
 Kdyby jen ten kdo květiny trhal,
 Pochopil do jakého pekla je vrhal.
 Poupata čista plná života
 Se seznámila s něčím jménem samota.
 Samota a strach o to co bude,
 Co z nich jestli to přežijí vůbec zbude?
 Obavy o květiny blízké,
 Když šance na přežití byly strašně nízké,
 Bez nadějně květina žije.
 Její srdce sotva bije.
 Naděje je jediné co poupě má,
 Zbylou kvašou světu dá.
 Ale co je ten smysl, proč se to stalo?
 Co to lidem vlastně dalo?
 Tomu co květinu do pekla dal,
 Se život v nějakém bodu proměnil v hal.
 Ti co to nepřežili,
 Zanechali květiny, kterým ublížily.
 A ti co měli štěstí a život jim dal druhou šanci,
 Si mysleli, že každý den jim bude k tanci,
 Však ono to tak nebylo.
 Poupě co přežilo to naučily změnilo.
 Žilo s pocitem viny a strachu,
 Ve vzpomínkách bolesti a práchu.
 Jak tedy na oknech, kapky jak slzy padají,
 Poupata co přežila naději hledají
 Proč žít a dělit tedy květiny?
 Která jen chtěli žít v pohledu své rodiny.
 K čemu nám bude květiny dělit?
 Co tím chceme světu sdělit?
 Působí to jen bolest a strach,
 A poupata a květiny se promění v prach...

RESTAUROVÁNÍ VE 12T

Během listopadu a prosince se truhláři z 12. ročníku v rámci odborného výcviku zabývali restaurováním předmětů z oblasti uměleckého truhlářství a řezbářství. Pod vedením mistra odborného výcviku si v praxi vyzkoušeli postupy a jednotlivé kroky tohoto procesu, se kterými se seznámili již během teoretického vyučování. Věnovali se opravám konstrukcí, ozdravení materiálu od dřevokazného hmyzu, petrifikaci (zpevnění rozpadajících se částí), povrchové úpravě a obnově funkčnosti i estetické hodnoty předmětu. K procesu restaurování neodmyslitelně patří i důkladná fotodokumentace a restaurátorská zpráva, v níž studenti na závěr shrnuli celý proces oprav a restaurátorských zásahů.

Věnovali se zejména restaurování nábytkových kusů (historických stůlů), hudebních nástrojů (houslí, klarinetu), rámu a předmětů ze sféry řezbářství (dřevěný kříž). Pro zajímavost – nejstarším předmětem, na kterém učni pracovali, byla inkrustovaná truhla z 18. století.

Při této epoše si studenti v praxi ověřili, jak důležitá je pro restaurátora znalost his-



torických slohů, dobových technik a dějin umění. Restaurátorství je jistě naplňující, krásnou a erudovanou činností, je při ní však třeba také preciznosti a velké trpělivosti.

Kateřina Nováková (12T)

RESTAURÁTORSKÉ ZÁVĚRY ŽÁKŮ:

SELSKÁ TRUHLA

Truhlu jsme restaurovali se spolužákem Martinem Budkem. Restaurování truhly mě bavilo, naučil jsem se několik nových věcí, třeba jako inkrustaci, inkrustace nám trvala nejdéle ale nakonec hezky vynikla. Restaurování bych se rád okrajově věnoval, protože se u toho nejvíce dostanu ke starým zdobným technikám, které už se jinde nepoužívají.

Lukáš Krupička a Martin Budek

KRUCIFIX

Třítýdenní epocha restaurování mě velmi zaujala a bavila. Uvědomila jsem si, že aby se člověk vůbec mohl restaurátorství věnovat, musí se velmi dobře orientovat v uměleckých směrech a historii jednotlivých nábytkových i jiných uměleckých předmětů. Vzhledem k tomu, že předmět svěřený do mých rukou byl poměrně dobře zachován a nevyžadoval tedy tolik restaurátorských zásahů, nebyl tento proces časově náročný a mohla jsem si tak ještě vyzkoušet obnovení šelakové politury na nábytkových kusech. Také jsem mohla být nápomocna při restaurátorských pracích mých spolužáků, jejichž restaurované předměty vyžadovaly větší úsilí a byly celkově časově náročnější. V závěru epochy restaurování jsem měla příležitost pracovat na opravě houslí, což byla pro mě osobně velmi přitažlivá práce a velice cenná zkušenost.

Na restaurátorství mě také těší, že jsem svou prací mohla vrátit život předmětu, který může dále dělat radost někomu dalšímu. V tomto konkrétním případě se jednalo spíše o ne tak fyzicky náročný, zato pečlivější proces, při kterém bylo třeba i uměleckého citění, což je přesně typ činností, které mne velmi zajímají.

Závěrem bych chtěla poděkovat panu mistru Bryndovi za jeho cenné rady, zkušenosti a odborné vedení.

Poděkování patří také paní Michaelle Málkové za odbornou konzultaci z oblasti dějin výtvarného umění. V poslední řadě děkuji mým spolužákům za vytváření příjemné a přátelské atmosféry, ve které je radost pracovat.

Kateřina Nováková



SECESNÍ RÁM NA ZRCADLO

Rám je zkompletovaný a intarzie je ve stavu opraveném, kdy na povrchu nejsou vzduchové bubliny. Určitě jsem se touto prací hodně naučil a přineslo mi to hodně zkušenosti a chuti se tomuto oboru více věnovat. rád bych poděkoval panu mistrovi Bryndovi, kdy jsem mohl pod vedením restaurovat takovýto rám a za jeho asistence se učit novým věcem. A i když to byla občas krasojízda, člověk se pořád učí novým věcem a zdokonaňuje se.

Matěj Šeda

SMRKOVÝ STŮL

Záměrem restaurování byl stůl, rozpadlý na třísky, poskládat dohromady se zachováním



tradiční spoje. Vyrovnání destabilizace nohou. Vytvořit úplně novou povrchovou úpravu s emailovou patinou. Vyplnění mezer/prasklin lepení chybějících kusů/ suků. Vyrobit nový šuplík.

Milan Štofira

KONFERENČNÍ STOLEK

Tato práce byla pro mne velmi obohacující. Naučil jsem se mnoho užitečných způsobů práce se dřevem, jako například vyspravování chybějících částí, doleповání nové sesazenky a jak správně a jakou rychlostí natírat lihovými mořidly. Rovněž jsem se naučil si nevybírat zakázky, na které nemám dostatečné pomůcky pro zhotovení. Stolek se mi podařilo úspěšně zrestaurovat. Velké díky patří mému mistrovi, jenž mi s restaurováním pomohl.

Jakub Chaloupek



vyrobil aš na 8 pokus) rozhodně jsem rád že jsem mohl zrestaurovat takto specifický nástroj, a rád se tomu budu věnovat i nadále.

Děkuji pánům mistrům Bryndovi a Antonovi že mně mohli provést epochou Restaurování.

Vladimír Macháček



BAROKNÍ KLARINET

Klarinet hraje a nezni moc falešně, dalo to dost práce ale stálo to za to, pro mě je to nová zkušenost a zároveň úspěšně absolvovaná zkouška trpělivosti (viz: hubice kterou jsem



MATURITNÍ PLES 13L

9. února 2024 se pořádal dlouho očekávaný maturitní ples 13. třídy lycea. Téma plesu byla Benátská noc.

Akce začínala v 19 hodin. Lidé se do sálu jen hmulí, ať již s maskami či bez nich. Celou atmosféru dotvářelo přítomí a karnevalové masky na stěnách.

Moderátor všechny srdečně uvítal, a dokonce následovala i krátká vsuvka o historii Benátském karnevalu od záhadného italského návštěvníka.

V 19:30 přišlo na řadu předtančení trvalo pouze pár minut, ale stálo opravdu zato. Po skončení tanečního představení zůstali maturanti rovnou nastoupení a v 19:45 se plynule navázalo na šerpování. Všichni maturanti, již ošerpovaní a s růžemi a šampaňským v rukou, zazpívali v doprovodu pana učitele Bryndy a paní učitelky Jedličkové studentskou hymnu – Gaudeamus igitur.

Ve 20:30 nastoupili maturanti na taneční parket se svými rodiči a příbuznými a zatančili si. Poté se k tanci přidali i další účastníci plesu a tančili až do půl desáté. Parket se musel na chvíli znovu přenechat maturantům, kteří nastoupili s plachtou, aby nacytali zlatý déšť, který se začal sypat ze všech stran.



Ve 22:30 se ještě pořádala dražba a ve dvanáct již přišlo na řadu půlnoční překvapení. Nebylo však pouze jedno, bylo

jich hned několik! Několik skupin maturantů si připravilo svá vlastní krátká představení a taneční choreografie. Pak



ovšem následovalo ještě společné půlnoční překvapení.

A to bylo z oficiálního programu již vše. Do jedné hodiny se ještě tančilo a vše bylo kupodivu v plném proudu. Mnozí by ještě jistě zůstali rádi déle, avšak v jednu hodinu byl ples oficiálně ukončen.

Ještě bych chtěl zmínit kapelu Plesoffka, která celý večer výborně hrála a moderátora akce Tomáše Kadlece, který nás svým charismatickým projevem provedl celou akcí.

Myslím, že si všichni ples náramně užili, a dokonce bych se ještě odvážil říct, že to byl opravdu nezapomenutelný večer pro všechny zúčastněné.

Jaromír Fiala